

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přisedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 8. 12. 2014 ve věci návrhu **obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5** ze dne 1. 10. 2014, sp. zn. SPR 243/2014, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. M. K.**, státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

Mgr. M. K., nar. x,
státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5,

j e v i n n a , ž e

jako státní zástupkyně pověřená výkonem pracovní pohotovosti podle § 20 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve věci vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 Zt 318/2014 proti L. R., nar. x, který byl podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen policejním orgánem dne 31. 8. 2014 v 00.55 hodin a u něhož bylo téhož dne zahájeno trestní stíhání pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, po obdržení podnětu policejního orgánu k podání návrhu na vzetí tohoto obviněného do vazby v rozporu s ustanovením § 77 odst. 1 trestního řádu ve lhůtě 48 hodin od zadržení nenařídila propuštění obviněného ani ho neodevzdala soudu s návrhem na vzetí do vazby a k jeho propuštění ze zadržení došlo nejdříve až dne 2. 9. 2014 v 9.20 hodin, v důsledku čehož byla osobní svoboda obviněného L. R. nezákonně omezena nejméně po dobu 8 hodin a 25 minut,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 3 (tří) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Policejní orgán podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržel dne 31. 8. 2014 v 00.55 hodin L. R., nar. x, který byl podezřelý ze spáchání zvláště závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a u něhož byl shledán důvod vazby podle § 67 písm. c) trestního řádu. K jeho zadržení došlo bez předchozího souhlasu státního zástupce, neboť věc nesnesla odkladu a souhlasu nešlo předem dosáhnout. Uvedený trestný čin měl L. R. spáchat s podezřelým M. V., nar. x, jehož policejní orgán podle § 76 odst. 1 trestního řádu po předchozím souhlasu státní zástupkyně zadržel z důvodů uvedených v § 67 písm. a) a c) trestního řádu až dne 1. 9. 2014 v 08.35 hodin.

Trestní stíhání pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku bylo zahájeno ve vztahu k L. R. dne 31. 8. 2014 a ve vztahu k M. V. dne 1. 9. 2014. Tohoto trestného činu se měli oba obvinění dopustit tím, že dne 31. 8. 2014 v době od 00.05 hodin do 00.15 hodin v průchodu domu č. 277/28 v ulici Vltavská, Praha 5 - Smíchov, bezprostředně za vstupními dveřmi do prostor domu, přistoupili společně k poškozené M. B., nar. x, křičeli na ni, aby jim dala kabelku, a když neuposlechla, tak ji ze zadu uchopili a strhli k zemi, poškozená upadla na břicho, batoh s kabelkou stále držela pod tělem, jeden z pachatelů ji držel na zemi, druhý se ji snažil kabelku s batohem vyrvat z rukou, oba na ni křičeli, aby kabelku pustila, po přetržení popruhu batohu se pachatelům podařilo zmocnit se batohu s v něm uloženými věcmi a finanční hotovostí ve výši 2.350 Kč a pak i kabelky, načež ihned odešli zpět do domu a poškozená, u níž během aktivní obrany došlo k drobným oděrkám v oblasti horních a dolních končetin, unikla na ulici.

Následně policejní orgán dne 1. 9. 2014 předal Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5 podněty k podání návrhu na vzetí obou obviněných do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) a c) trestního řádu.

Kárně obviněná, které podle § 20 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), byla nařízena pracovní pohotovost v době od 1. 9. do 8. 9. 2014, podněty k podání návrhu na vzetí do vazby společně s protokoly o výslechu obviněných, s usneseními o zahájení jejich trestního stíhání, se záznamem o zahájení úkonů trestního řízení a s protokoly o zadržení, obdržela od policejního orgánu dne 1. 9. 2014 v 16.30 hodin. O zadržení L. R. a M. V. a o tom, že policejní orgán zahájí trestní stíhání těchto osob a že předá státnímu zastupitelství podněty k podání návrhu na jejich vzetí do vazby, byla přitom kárně obviněná informována již v ranních hodinách téhož dne od své kolegyně při převzetí výkonu pracovní pohotovosti.

Uvedené listiny byly založeny do spisu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5, sp. zn. 2 Zt 318/2014, do něhož byl vložen rovněž opis z evidence rejstříku trestů obviněného L. R. Z něho vyplývá, že se jedná o osobu v minulosti opakovaně soudně trestanou. Naposledy byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. 4 T 67/2011, který nabyt právní moci dne 5. 1. 2012, odsouzen pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a za další sbíhající se trestné činy k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, z něhož byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 4. 4. 2013, sp. zn. 4 PP 48/2013, se stanovením zkušební doby v trvání tří roků, která měla skončit dne 4. 4. 2016. Uvedeným skutkem, pro který je vůči L. R. v dané věci vedeno trestní stíhání, měl tedy být ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody spáchán opět trestný čin podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.

Lhůta pro rozhodnutí o zadržené osobě činí podle § 77 odst. 1 trestního řádu 48 hodin od jejího zadržení a ve vztahu k obviněnému L. R. tak měla skončit dne 2. 9. 2014 v 00.55 hodin. Před uplynutím této lhůty však kárně obviněná nenařídila propuštění tohoto obviněného ze zadržení ani ho neodevzdala soudu s návrhem na vzetí do vazby.

Překročení této lhůty si kárně obviněná uvědomila až ráno dne 2. 9. 2014. Jelikož měla intervenovat u soudu v jiné věci, předala příslušný spisový materiál v 08.35 hodin náměstkovi obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5 se žádostí o zajištění okamžitého propuštění obviněného L. R. ze zadržení. Ten věc předal k vyřešení obvodní státní zástupkyni pro Prahu 5, neboť musel sám intervenovat u soudu. Obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5 po seznámení se situací vydala dne 2. 9. 2014 v 09.18 hodin příkaz k propuštění obviněného ze zadržení, který policejní orgán realizoval nejdříve téhož dne v 09.20 hodin. Kvůli tomuto pochybení kárně obviněné tak v trestní věci vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 Zt 318/2014 byla osobní svoboda obviněného L. R. nezákonně omezena nejméně po dobu 8 hodin a 25 minut.

Příkaz k propuštění obviněného M. V. na svobodu vydala kárně obviněná ve lhůtě 48 hodin od jeho zadržení. K jeho realizaci přistoupil policejní orgán dne 2. 9. 2014 v 13.20 hodin.

Kárně obviněná se doznala ke skutku, pro který je vůči ní vedeno kárné řízení. Na svou obhajobu uvedla, že jí policejní orgán ke konci pracovní doby dne 1. 9. 2014 předal spisový materiál, který si odnesla domů. Při jeho studiu se omylem podívala dvakrát na stejný protokol o zadržení M. V. a vycházela z toho, že pro rozhodnutí o zadrženém L. R. má dostatek času. Ráno dne 2. 9. 2014 přišla do práce s tím, že oba obviněné propustí, neboť považovala poškozenou za nevěrohodnou osobu. Při předchozím studiu spisu totiž zjistila, že sháněla drogy, oba obviněné oslovila, šla s nimi do bytu dobrovolně a zřejmě trpěla schizofrenií. Zvažovala přitom i trestní minulost obou obviněných a přihlédla k tomu, že L. R. neměl jako první poškozenou napadnout a že jeden z obviněných je zaměstnaný a druhý má stálé bydliště, což si chtěla ještě ráno v práci ověřit. Zde znovu shlédla i protokoly o zadržení a zjistila, že u obviněného L. R. skončila lhůta pro zadržení v noci. Jelikož se jednalo o závažné pochybení a od 09.00 hodin musela intervenovat u soudu v jiné věci, oznámila tuto skutečnost svému nadřízenému náměstkovi obvodní státní zástupkyně s tím, že je třeba obviněného L. R. propustit na svobodu.

Doznání kárně obviněné, že v důsledku jejího pochybení při výkonu pracovní pohotovosti došlo k nezákonnému omezení osobní svobody obviněného L. R., je v souladu s listinnými důkazy založenými ve spise Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5, sp. zn. SPR 243/2014, konkrétně s rozpisem pracovních pohotovostí státních zástupců tohoto státního zastupitelství v době od 28. 7. 2014 do 13. 10. 2014, s obsahem evidenční pomůcky (sešitu) se

zápisy o činnosti státního zástupce při výkonu dosahu, se záznamem o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 31. 8. 2014, s protokolem o zadržení podezřelého L. R. dne 31. 8. 2014 v 00.55 hodin, s protokolem o zadržení podezřelého M. V. dne 1. 9. 2014 v 08.35 hodin, s usnesením o zahájení trestního stíhání L. R. ze dne 31. 8. 2014, s usnesením o zahájení trestního stíhání M. V. ze dne 1. 9. 2014, s protokolem o výslechu L. R. ze dne 31. 8. 2014, s protokolem o výslechu obviněného M. V. ze dne 1. 9. 2014, s podněty policejního orgánu k podání návrhu na vzetí do vazby obviněného L. R. a M. V. ze dne 1. 9. 2014, s opisem z evidence rejstříku trestů obviněného L. R., s příkazem obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5 k propuštění obviněného L. R. ze zadržení ze dne 2. 9. 2014, obsahujícím poznámku o jeho realizaci, a s příkazem kárně obviněné k propuštění obviněného M. V. ze dne 2. 9. 2014, taktéž obsahujícím poznámku o jeho realizaci.

V dané věci tedy bylo jednoznačně prokázáno, že kárně obviněná ve lhůtě uvedené v § 77 odst. 1 trestního řádu neučinila žádné rozhodnutí o zadržené osobě, v důsledku čehož obviněný L. R. byl nezákonně zadržen po dobu nejméně 8 hodin a 25 minut.

Tímto skutkem kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním rovněž ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta mohla být v očích odborné i laické veřejnosti nepochybně snížena její nečinností, která měla za následek nezákonné omezení osobní svobody. Jde o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněná totiž v dané situaci nevěděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť při počítání lhůty pro rozhodnutí o zadržené osobě L. R. nedopatřením vycházela z časového údaje o zadržení spoluobviněného M. V. Kárně obviněná však vzhledem ke své funkci státní zástupkyně o maximální lhůtě pro zadržení obviněného L. R. nepochybně vědět měla a mohla.

Je proto možné konstatovat, že kárně obviněná svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Na jedné straně kárný senát vzal v úvahu doznání kárně obviněné, její aktivitu následující po zjištění vlastního pochybení, její upřímnou lítost zmíněnou již v kárném návrhu a projevenou i při jednání před kárným senátem, její součinnost při objasňování kárného provinění, její zavinění ve formě nevědomé nedbalosti a její dosavadní kárnou bezúhonnost. Dále kárný senát přihlédl k osobnímu spisu kárně obviněné a k jejímu pracovnímu hodnocení, z nichž vyplývá, že funkci státní zástupkyně vykonává po dobu více než 21 let velmi svědomitě a pečlivě, že přidělené věci zpracovává ve stanovených termínech a na dobré odborné úrovni při využití všech získaných teoretických znalostí a praktických zkušeností, že se i nad rámec pracovní doby věnuje samostudiu, že absolvovala odborná školení pořádaná Justiční akademií, že na požadované úrovni komunikuje s ostatními kolegy, nadřízenými, soudy, policejními orgány, oznamovateli a dalšími osobami, že má vysokou schopnost sebereflexe a že při výkonu pracovní pohotovosti v minulosti nedošlo k žádnému jejímu pochybení, s výjimkou nyní projednávaného excesu.

Na straně druhé však musel vzít kárný senát v úvahu závažnost kárného provinění, která spočívá v porušení základního a ústavně zaručeného práva na osobní svobodu a v tom,

že lhůta 48 hodin od zadržení byla v příslušné trestní věci výrazněji překročena o téměř osm a půl hodiny. Navíc je nutné přihlídnout ke skutečnosti, že v důsledku uplynutí maximální doby trvání zadržení nemohla být náležitě posouzena existence důvodů vazby u obviněného L. R. Přitom v dané trestní věci byl tento obviněný trestně stíhán pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, k němuž byl odsouzen taktéž pro trestný čin podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku. V důsledku nutnosti propuštění obviněného L. R. ze zadržení nemohly být na požadované úrovni posouzeny ani důvody vazby u obviněného M. V. Stížnosti obou obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání byly zamítnuty a vyšetřování nadále pokračuje, jak bylo zjištěno z vyjádření navrhovatelky při jednání kárného senátu. V kontextu všech skutečností zjištěných v rámci kárného řízení se tak nejvíce jako příliš věrohodná obhajoba kárně obviněné, že stejně zamýšlela oba obviněné propustit ze zadržení zejména kvůli údajné nevěrohodnosti osoby poškozené.

Za této situace nemohl kárný senát upustit od uložení kárného opatření kárně obviněné, jak požadovala navrhovatelka v kárném návrhu i při ústním jednání. Kárný senát, který podle § 9 odst. 2 věty třetí zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“), není tímto návrhem vázán, tak musel přistoupit k uložení kárného opatření snížení platu. Vzhledem k značnému množství shora uvedených skutečností svědčících ve prospěch kárně obviněné jí však kárný senát uložil toto kárné opatření toliko v první třetině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců. Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců